Στήβεν Μπέρκοφ, *Κβετς*, Θέατρο Εμπρός, άνοιξη 2003

Μια καυστική σάτιρα των αδυναμιών, των ανασφαλειών και της ρηχής μονότονης κι ωστόσο κοινωνικά επιβεβλημένης καθημερινότητας του σύγχρονου ανθρώπου, είναι το έργο *Κβετς*. Οι φοβίες, οι ανομολόγητες σκέψεις, οι μύχιες επιθυμίες, η ανέφικτη διαπροσωπική επικοινωνία, η υποκρισία, συστατικά του αλλοτριωτικού μηχανισμού της υπερκατανάλωσης, και του άτυπου ατομικιστικού προτύπου, μας κατατρύχουν ως τελώνια, *Κβετς*. Τα μικροσκοπικά αυτά παράξενα δαιμόνια καταδυναστεύουν τη ζωή μας, το σώμα και το νου μας και προσφέρουν κάθε υγιές ανθρώπινο χαρακτηριστικό βορά στην κρεατομηχανή του κοινωνικού καθωσπρεπισμού.

Η θεματική του θεατρικού έργου είναι ευφυής, η δραματουργική επεξεργασία του όμως ελλιπής κι επιφανειακή. Ωστόσο, η παράσταση ξεπερνά τις συγγραφικές ατέλειες χάρη στην ευρηματική και ρυθμικά οργανωμένη σκηνοθεσία της (Όλγα Ποζέλη). Η σκηνοθέτης κατάφερε να μεταδώσει την ένταση, το άγχος και την αγωνία του ατόμου, στηριζόμενη αποκλειστικά στη σωματικότητά του και στη δυναμική της εκφραστικότητάς του. Παρουσίασε -και σωστά- τα ανδρείκελά της ως φορείς αγχωτικών καταστάσεων, από τις οποίες, ματαίως, παλεύουν να απαλλαγούν. Άψογοι όλοι οι ηθοποιοί (Αλατζάς Πέτρος, Κώστας Αποστολάκης, Αννέτα Κορτσαρίδου, Βαγέλλης Λιοδάκης, Αλεξία Μπουλούκου) στο δύσκολο εγχείρημα μιας υποκριτικής που βασίζεται αφενός σε αναγνωρίσιμες καθημερινές συμπεριφορές και αφετέρου εκδηλώνεται, στη σκηνική της υπερβολή, ως μαριονετίστικος παροξυσμός. Επιτυχία το γεγονός ότι κρατήθηκε το μέτρο και δεν εκτροχιάστηκε σε καρικατούρα!

Η μετάφραση (Χριστίνα Μπάμπου-Παγκουρέλη) λιτή και ακριβής, τα κοστούμια (Μαρία Κονομή) λειτουργικά, τα σκηνικά (Κωστής Δάβαρης) ίσως απαιτούσαν μεγαλύτερη φαντασία, όπως και οι φωτισμοί, που δεν συνομιλούσαν με τις καταστάσεις. Η μουσική συνοδεία (Ελευθερία Εμμανουήλ) απολαυστική.

Η παράσταση δε φιλοδοξεί να προσφέρει τη λύτρωση από τα Κβετς μας, μόνο να καταγράψει με χιούμορ μερικά από αυτά. Από τη στιγμή όμως που εμείς θα τα αναγνωρίσουμε ήδη έχουμε κάνει το πρώτο μεγάλο βήμα, που θα οδηγήσει στην κάθαρση. Και ως γνωστόν, "η αρχή είναι το ήμισυ του παντός".